

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Venerabilis Arnesti, (vulgò Ernesti) Primi Archiepiscopi Pragensis

Balbín, Bohuslav

Pragæ, 1664

Lacrymæ Arnesti pueri, cùm ab eo vultum Imago Beatissimæ Virginis
Glacii averteret, Jesulo ridente, & vultum ab Ernesto puero nusquam
avertente.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42763

Aspectus B.
Virginis
causa spiri-
tuali Vita.
C. 101. Psalterii
B. V.

nomen materna Pietas ejus in tantum commovetur, quod nullatenus se
valet cohibere, quin benignis ejus precibus acclinetur. Habes S. Virgi-
nis doctrinam Arnesti exemplo probatam. Huc ipse in quodam
loco *Marialis* libri *VEN. Arnestus* respexisse videtur (etsi occul-
tius, quippe eum librum dissimulato suo nomine vulgavit) si aspe-
ctus reguli, sive basilisci, tantam habet virtutem malitia, ut interficiat
hominem, cur non dicam Beatissima Virginis oculos tanta esse virtu-
tis, & gratia, ut suo aspectu vivificet animam, vel ad vitam resusci-
tet hominem? ideo toties nos miseri & exules ad ipsam suspiramus
gementes & flentes, atq; dicentes: Eja ergo advocata nostra illos tuos
misericordes oculos ad nos converte! Hæc Arnestus.

Notæ in Caput VIII.

Placet oblectandi Lectoris gratiâ, ut aliàs à me factum memi-
ni, hæc Arnesti *Lacrymas* carmine imitari. Si quis hoc stu-
diorum genere non magnopere tenetur, vertat pagellam.

Lacrymæ Arnesti pueri, cum
ab eo vultum Imago Beatissimæ Virgi-
nis Glacii averteret, *JESULO* ridente,
& vultum ab *Ernesto* puero nu-
squam avertente.

Judicis vul-
tus reo terri-
bilis.

Quid merui Aquo, non auditus, crimine damnor?
Ah dubium quali plectitur ore scelus!
Cum damnat nocuos, torvum Censura tuctur,
Et pæna partem lumina torva gerunt;

Tu fugis aspectum Mater? si bella movebis,
 Bella move, & vultu da mala signa tuo!
 Cum se fatalem rapit horridus hostis in hostem,
 Certa, quâ figit vulnera parte, videt;
 Si tibi Parthorum solium Fortuna dedisset,
 Excusabilibus conspicerere modis:
 Mittunt terribiles fugientia spicula Parthi,
 Cùmq; fugit Parthus, posthuma tela volant.
 Quam tamen aspectas illic? quò lumina flectis?
 Rivalis nemo, quem tuearis, ibi est.
 CHRISTUS in hanc partem mecum est. irasceris illi?
 Quid meruit talis, quem tenet ulna, puer?
 Ille petit Matrem, Tu lumina vertis ab illo;
 Communis mecum, JESULE, culpa tibi est!
 Accuso iratam, JESU, bone parvule, Matrem:
 Cur inimica mihi, cur tibi torva venit?
 Non ego vos (Matrem & Natum) committere tento,
 (Nam concors pomum dextera vestra gerit)
 Sed tamen est odijs aliquis locus; hic quoq; vultus
 Non minimum fœda suspicionis habet:
 Mater ad hibernos convertitur ore Triones,
 (Ah nimium est Ventis pervius ille locus!)
 Australes Natus faciem convertit ad oras,
 His cubat, his sponsus pascua servat agris;
 Arridet Natus, vultuq; tuetur amico;
 Ast odit, vel me nescit amare Parens.
 Diversa aspicitis, diversum nunquid amatis?
 Sic si discordent lumina, cujus ero?
 Commutate vices, & amicos reddite vultus!
 Anxia Tu Mater, sed meus iste puer!
 Astra licet portet, vultus tamen erigit Aclas,
 Et mutat fessum præ gravitate caput.
 O Regina tuos miseris advertere vultus,
 Ipsa velis nato mitior esse tuo!

Parthi a-
versi tela
mittunt.

IESVS puer
ab Arnesto
se non aver-
sit.

ubi pascua
ubi cubat in
meridie.

Ah pudeat vinci! vincit puer ecce parentem,
 Et blando risu jam meus esse cupit.
 Si sapis, ah ride puer optatissime, ride!
 Aspectu mea spes stãtq; , caditq; tuo!
 Cum bonus arrides fit luce serenior aer,
 Et nitet innubis, sole favente, Dies.
 Redde puer Matrem! cur me, & puerilia vitas
 Crimina? simplicitas crimine nostra caret.
 Quid video? placata Parens mihi lumina reddit,
 O Mater! rursus me mea Mater amat!
 Gaude Erneste, tuis se reddit amoribus illa,
 Aureus ô Salve cum Genitrice Puer!

Ernesto puë-
 ro post pre-
 ces reddit se
 Beatissima
 Virgo.

Arnesti Archiepiscopi in hanc
 Divæ Virginis statuam constans per o-
 mnem Vitam Amor, & honores ei
 Imagini, æternis censibus attri-
 butis, fundati.

CAPUT IX.

Vidimus antè, quantis exaggerationibus, quantòq; delectu
 verborum ingratum animum suum apud posteros accu-
 sãrit *Arnestus*, isq; ut se reum & supplicij omnibus di-
 gnum rudibus persvaderet (quæ humilitas sancti viri fuit)
usq; ad ultimam vitæ horam sceleratissimum fuisse, & ingratum se-
 mori clamabat. Ego verò velut ex formula agam, ostendãmq;

auto